

сервіси та міждержавне визнання кваліфікацій. Реформування національного законодавства має поєднувати кодифікацію (імплементацию) європейських стандартів (з урахуванням практики Латвії та рекомендацій європейських організацій) з практичними процедурами, які реально знижують корупційні ризики й підвищують довіру суспільства до адвокатської професії.

Література:

1. Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodekss (Латвійський кодекс етики присяжних адвокатів в редакції від 12.04.2019 р.). URL: <https://www.advokatura.lv/sites/default/files/2022-01/LZAK%20%C4%93tikas%20kodekss%202019.pdf> (дата звернення: 09.09.2024).

2. Latvijas Republikas Advokatūras likums (Закон про адвокатуру Латвійської Республіки від 27.04.1993 р.). Дата оновлення: 30.04.2021. URL: <https://likumi.lv/ta/id/59283-latvijas-republikas-advokaturas-likums> (дата звернення: 09.09.2024).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-493-1-109>

THE PROBLEM OF CODIFICATION OF ADMINISTRATIVE TORT NORMS: NORMATIVE APPROACH

ПРОБЛЕМА КОДИФІКАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНИХ НОРМ: НОРМАТИВНИЙ ПІДХІД

Fedorchuk M. V.

*External Postgraduate Student,
Scientific Institute of Public Law
Kyiv, Ukraine*

Федорчук М. В.

*здобувач
Науково-дослідний інститут
публічного права
м. Київ, Україна*

Питання трансформації законодавства про адміністративну відповідальність продовжує залишатись у фокусі уваги учених-правників та юристів-практиків. Цілком очевидно, що об'єктивно застарілий Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) не відповідає потребам суспільного розвитку сучасної України, а відтак і не виконує свого основного призначення.

Питання систематизації нормативного матеріалу у процесі формування ефективного законодавчого регулювання є ключовим, оскільки правильна будова нормативно-правового акту безпосередньо впливає на правильність застосування відповідних правових норм, уникнення правових колізій, упорядкування нормативного матеріалу, спрощення процедур правозастосування для уповноважених органів влади, що є особливо важливим в контексті формування законодавства про адміністративну відповідальність.

Систематизацію законодавства розглядається як один з видів упорядкування, який може застосовуватись поряд із такими видами, як «розвиток», «удосконалення», «новелізація», «аккультурація», «облік», «інкорпорація», «консолідація», «кодифікація», «ревізія», «уніфікація», «стандартизація», «гармонізація», «адаптація» [1, с. 25].

Що стосується кодифікації як способу систематизації законодавства України, слід зазначити, що кодифікація на відміну від інших форм упорядкування законодавства саме кодифікація в правовій системі України знайшла найбільший прояв та втілення. Крім того кодифікація дає можливість вирішити нагальні проблеми вдосконалення та підвищення ефективності чинного законодавства, у процесі якої відбувається якісна переробка діючих юридичних норм, усуваються непогодженості, дублювання, суперечності і прогалини в правовому регулюванні, скасовуються неефективні та застарілі норми [2, с. 40-41].

Існує і протилежна наукова позиція В. Петкова та С. Петкова, відповідно до якої процес ефективного правового супроводження адміністративної реформи, що передбачає подальше реформування адміністративного законодавства, може досягатись шляхом його рекодифікації, що пов'язано з оновленням і всебічною переробкою чинного законодавства та внесенням до нього суттєвих змін. Учені зазначають, що рекодифікація забезпечує внутрішню погодженість, цілісність, системність і повноту правового регулювання відповідних відносин [3, с. 88].

З огляду на реальну потребу у перегляді підходів до систематизації адміністративно-деліктного законодавства пропонуємо звернути увагу на основні проблеми кодифікації адміністративно-деліктних норм.

По-перше, часте внесення змін до адміністративно-деліктного законодавства провокує відсутність можливості у проведенні якісної систематизації, чим сповільнює процеси кодифікації. Наприклад, за період з 2020 до 2023 рік до КУпАП було внесено більше двадцяти змін та доповнень [4], що є досить великим кількісним показником для нормативно-правового акту, що повинен бути кодифікованим.

По-друге, широкий до кінця невизначений «діапазон» сфер суспільних відносин, порушуючи які виникає правозастосування

КУпАП, є однією із причин постійних доповнень та змін до нього, оскільки правове регулювання залишається несистематизованим і неупорядкованим. Відповідно відсутньою є концепція адміністративно-деліктного регулювання та норматизації.

На наш погляд, саме друга причина є основною та такою, з якої впливає і перша. З огляду на зазначене варто підсумувати, що лише чітке визначення предмету адміністративно-деліктного права може сприяти подальшій систематизації законодавства у формі кодифікації та правильній нормативній побудові з логічною та ефективною структурою.

Література:

1. Риндюк В. І. Упорядкування законодавства: до співвідношення з деякими теоретико-правовими поняттями. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 2. 2018. С. 24-27.
2. Антоненко В. О. Кодифікація як самостійна форма систематизації правових джерел. *Форум права*. № 3. 2009. С. 35-42.
3. Петков В., Петков С. Рекодифікація Кодексу України про адміністративні правопорушення в умовах дерадянизації українського права. *Публічне право*. № 4 (48). 2022. С. 88-94.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х. *Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР)*. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>